

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115216058
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4115216058.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci žalobcu: W. E. I., Q., bytom X. C., P. XXXX/XX, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. René Hudzovič, s.r.o., so sídlom Nitra, Štefánikova trieda 49, IČO: 36 860 697, proti žalovaným: 1/ I. B., bytom D., U G. XXX, V. republika, 2/ S. I., bytom L., P. XXXX/XX, 3/ W. W. K., bytom P., E. XXXX/XC, všetci zastúpení JUDr. Ján Legerský, advokát so sídlom Trenčín, Nám. sv. Anny 25, IČO: 34 054 081, o nahradenie vyhlásenia vôle na uzavretie zmluvy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 26. 09. 2017, č. k. 9C/284/2015-137, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovaným v 2. a 3. rade, ako i v časti náhrady trov konania z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žalované v 1. až 3. rade majú plné právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal uloženia povinnosti žalovaným uzavrieť darovaciu zmluvu s poukazom na budúcu darovaciu zmluvu z dôvodu, že v dojednanej dobe nedošlo k uzavretiu riadnej darovacej zmluvy. Poukázal na závery rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/146/2007 a Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/46/2010. Uviedol, že samotná smrť účastníka zmluva predbežnej a teda jeho strata spôsobilosti na právne úkony nie je takou okolnosťou, akú má na mysli ust. § 50a ods. 3 OZ, teda okolnosťou, pre ktorú záväzok uzavrieť v dohodnutej dobe zmluva zaniká. Prevziať záväzok uzavrieť budúcu zmluvu môžu len budúce strany zmluvy, medzi ktorými má byť v budúcnosti uzavretá. Právo účastníkov zmluvy o budúcej zmluve nie je čisto majetkovým právom, ale možno hovoriť o osobnom majetkovom práve, ktoré sa svojim charakterom blíži k tomuto právu a neprechádza na dedičov. V danom prípade, keď prejav vôle budúceho darcu, ktorý má záujem v budúcnosti uzavrieť darovaciu zmluvu je vyslovene osobným právom a právom budúceho darcu vyjadruje jeho vôľu, preto neprechádza na dedičov. Z uvedených dôvodov preto došlo k zániku záväzku zo zmluvy o budúcej zmluve, nakoľko v tomto spore vystupujú na strane žalovaných tri žalované a nie je možné vytrhnúť z kontextu darovacej zmluvy iba tú časť, ktorá sa týka žalovanej v I. rade. Preto bolo potrebné žalobu v celom rozsahu ako nedôvodne podanú zamietnuť. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným priznal plnú náhradu trov konania.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca a domáhal sa jeho zmeny tak, že žalobe bude v celom rozsahu vyhovieť a zároveň mu bude priznaná náhrada trov konania. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V úvode svojho odvolania poukázal na nepresnosť rozsudku súdu prvej inštancie, kde bolo konštatované, že zmluvu o uzavretí budúcej darovacej zmluvy uzatvorila žalovaná v I. rade a jej manžel, pretože na strane budúcich darujúcich vystupoval S. I., ktorý bol bratom žalovanej v I. rade. V ďalšom namietal, že nemožno súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že

plnenie, ktoré bolo obsahom záväzku budúceho darujúceho S. I., ku ktorému sa zaviazal zmluvou o uzavretí budúcej darovacej zmluvy uzatvoreníu dňa 31.10.2001 je vyslovene osobným právom, teda že by išlo o plnenie, ktoré mal osobne vykonať S. I.. Zo zmluvy o uzavretí budúcej darovacej zmluvy nevyplýva, že predmetný záväzok môže osobne splniť iba S. I., naopak v článku IX. predmetnej zmluvy je explicitne uvedené, že práva a povinnosti z uvedenej zmluvy vyplývajúce prechádzajú na právnych nástupcov účastníkov zmluvy. Naviac súd prvej inštancie žiadnym spôsobom neodôvodnil, prečo by mal prejav vôle budúceho darcu byť vyslovene osobným právom, ktorá skutočnosť má tiež za následok nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Preto nemohlo dôjsť k zániku uvedeného záväzku S. I. a naopak, po jeho smrti uvedený záväzok prešiel na jeho dedičov, t. j. na žalované v 2. a 3. rade. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/1691/2008, ktorého právna veta znie: „Ak zomrie v priebehu konania o nahradenie prejavu vôle účastníka zmluvy o budúcej kúpnej zmluve budúci predávajúci, je možné v konaní pokračovať s tým, kto vec, ktorá je predmetom budúceho predaja zdedil“. Z toho jednoznačne vyplýva právny záver, že záväzok S. I. prešiel na žalované v 2. a 3. rade. Poukázal tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/153/2009. Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 2Cdo/46/2010 zodpovedal dovolaciu otázku tak, že uzatvorením predbežnej zmluvy (§ 44 ods. 1 OZ) sú jej účastníci viazaní a to zásadne aj v prípade smrti niektorého z nich (§ 579 OZ). Vzhľadom ku skutočnosti, že záväzok S. I. vyplývajúci preňho zo zmluvy o uzavretí budúcej darovacej zmluvy jeho smrťou nezankol a prešiel na žalované v 2. a 3. rade a tiež vzhľadom ku skutočnosti, že žalované nepreukázali a ani nenavrhlí vykonať dôkazy, ktoré by preukazovali neplatnosť zmluvy o uzavretí budúcej darovacej zmluvy, ani zánik záväzku žalovaných uzavrieť budúcu darovaciu zmluvu a to ani v dôsledku odstúpenia od zmluvy a ani z dôvodov uvedených v § 50a ods. 3 OZ, a preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel.

3. K odvolaniu sa vyjadrili žalované v I. až 3. rade, ktoré navrhli rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Vo svojom vyjadrení uviedli, že odvolacie námietky žalobcu považujú v celom rozsahu za neopodstatnené a založené na právnych záveroch vyplývajúcich z rozhodnutí súdov, vychádzajúcich z iných podstatných skutkových okolností, celkom odlišných od prejednávanej veci. Podľa ich názoru je v tejto veci podstatne odlišná skutková situácia, keď nárok žalobcu je odvodzovaný od zmluvy o uzavretí budúcej darovacej zmluvy ako neodplatného právneho úkonu, ktorým jedna strana takéhoto právneho úkonu (darca) poskytuje z jeho vlastnej pohnútky, ktorou je spravidla prejav vďačnosti, alebo snaha pomôcť, svoj majetok (majetkové právo) druhej strane takéhoto právneho úkonu (obdarovanému), ktorá takýto predmet plnenia ako dar prijíma. Pokiaľ ide o žalované v 2. a 3. rade, ich právny predchodca S. I. sa nepochybne zmluvou o uzavretí budúcej darovacej zmluvy zaviazal, že poskytne žalobcovi svoje spoluvlastnícke podiely na príslušných nehnuteľnostiach ako dar, pokiaľ bude na základe rozhodnutia súdu vo vtedy prebiehajúcim súdnom spore zapísaný za ich vlastníka v katastri nehnuteľností. Nepochybne tak išlo o osobný záväzok tohto právneho predchodcu žalovaných v 2. a 3. rade. Ani tento záväzok však nemohol znamenať povinnosť ho splniť za každých okolností. Práve pri takomto záväzku v budúcnosti darovať niečo zo svojho majetku inej osobe môže po vzniku tohto záväzku nastať celý rad osobitných okolností, typických len pre zmluvný vzťah z darovania, kedy najmä z hľadiska vývoja vzťahov medzi osobou budúceho darcu a budúceho obdarovaného môže dôjsť k zmenám pri existencii ktorých by bolo nielen nespravodlivé, ale priam nemožné požadovať, aby došlo k uzavretiu riadnej darovacej zmluvy. Preto úvahy žalobcu o tom, že záväzok právneho predchodcu žalovaných v 2. a 3. rade obsiahnutý v zmluve o uzavretí budúcej darovacej zmluvy nemožno považovať len za taký, ktorý mal on osobne vykonať, ale za taký, ktorý prešiel aj na jeho právnych nástupcov odvodzované od ust. § 579 ods. 1 OZ nie sú správne a opodstatnené. Právo rozhodnúť sa vzdať sa svojho majetku bez nároku na protiplnenie je osobným právom každého vlastníka, a preto ak žalované v 2. a 3. rade až smrťou svojho právneho predchodcu nadobudli nehnuteľnosti, mohli sa až po tomto momente rozhodnúť o tom, či by chceli taktu nadobudnutý majetok inej osobe darovať. Opačný výklad by viedol k popretiu základných princípov darovania, ktorým je spravidla vôľa odvdáčiť sa inému alebo poskytnúť inému pomoc. Poukázali tiež na tú skutočnosť, že práve v súvislosti s prebiehajúcim konaním na Okresnom súde v Nitre pod sp. zn. 14C/74/2015 si mesto ako žalobca uplatňuje voči všetkým stranám tohto sporu, teda aj voči žalovaným v 2. a 3. rade nárok na vrátenie kúpnej ceny pôvodne zaplatenej štátom za príslušné nehnuteľnosti. Mali by teda na jednej strane poskytnúť vyrovnanie kúpnej ceny za príslušné nehnuteľnosti Mestu X. C. a na druhej strane by mali tieto nehnuteľnosti v rozsahu svojich spoluvlastníckych podielov bezodplatne previesť žalobcovi. Už aj táto skutočnosť by predstavovala tiež podstatnú zmenu okolností v zmysle § 50a ods. 3 OZ, pre ktorú by nebolo možné od žalovaných v 1. až 3. rade spravodlivo považovať uzavretie riadnej darovacej zmluvy. Z uvedených dôvodov preto záväzok z tejto zmluvy zanikol s poukazom na § 50a ods. 3 OZ. Okrem toho ďalším samostatným dôvodom zániku

záväzku z tejto zmluvy by bolo odstúpenie žalovanej v 1. rade a právneho predchodcu žalovaných v 2. a 3. rade od tejto zmluvy. K tomuto by došlo jednoznačným prejavom vôle žalovanej v 1. rade obsiahnutej v liste zo dňa 03.06.2009 označenom ako dohoda o zrušení zmluvy o uzavretí budúcej darovacej zmluvy, z ktorého prejavu jednoznačne vyplýva, že od zmluvy o uzavretí budúcej darovacej zmluvy odstúpila a taktiež aj právny predchodca žalovaných v 2. a 3. rade. Okrem toho žalovaná v 1. rade takýto prejav vôle vykonala vo vzťahu k žalobcovi už aj predtým listom zo dňa 12.06.2002. Uviedli, že v celom rozsahu zotrávajú aj na svojej argumentácii o neplatnosti zmluvy o uzavretí budúcej darovacej zmluvy pre jej rozpor so zákonom a s dobrými mravmi s poukazom na ust. § 628 ods. 1 v spojení s § 39 OZ, a to najmä s ohľadom na dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnutej v tejto zmluve, ktorou sa však súd prvej inštancie vzhľadom na právny záver, na ktorom založil svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby, nezaoberal. Pokiaľ ide o právnu argumentáciu žalobcu odvodzovanú od ďalších súdnych rozhodnutí, tak táto je pre tento prípad celkom nenáležitá, keď prakticky vo všetkých žalobcom označených rozhodnutiach sa jednalo o posúdenie viazanosti právnych nástupcov pôvodného vlastníka nehnuteľností, jeho prejavov vôle obsiahnutým v riadnej kúpnej zmluve uzavretej ešte za jeho života, ktorá však do jeho smrti nenadobudla vecno-právne účinky. Preto právne závery vyplývajúce z takýchto rozhodnutí nie sú pre posúdenie tejto veci vôbec relevantné.

4. K vyjadreniu žalovaných sa vyjadril žalobca, ktorý zotrval na svojich dôvodoch uvádzaných v odvolaní. Uviedol, že rozhodnutia súdov, na ktoré vo svojom odvolaní poukázal, je možné analogicky na danú vec aplikovať. Právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrený v rozhodnutí sp. zn. 2Cdo 46/2010 sa vzťahuje k akejkoľvek uzavretej predbežnej zmluve, teda nielen k predbežnej zmluve, ktorej predmetom je uzavretie kúpnej zmluvy a podobne. Samotná skutočnosť, že jeden z účastníkov zmluvy o uzavretí budúcej darovacej zmluvy vystupujúci na strane povinných zomrel, nie je možné považovať za podstatnú zmenu okolností, z ktorých účastníci pri vzniku záväzku vychádzali. Teda za takú zmenu, že by v danom prípade nebolo možné spravodlivo požadovať, aby sa zmluva uzavrela (§ 50 písm. a/ ods. 3 OZ). Záväzok povinného uzavrieť budúcu (konečnú zmluvu) preto prechádza v zmysle ust. § 579 OZ na jeho právnych nástupcov. Upriamil pozornosť i na tú skutočnosť, že v spore, ktorý sa viedol na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 8C/18/2002 ostatní do úvahy pripadajúci podieloví spoluvlastníci nemienili znášať náklady na súdny spor a súhlasili s tým, aby takéto konanie na svoje náklady viedol on. I z toho dôvodu má okrem právneho i morálny nárok na to, aby žalovaní splnili svoj záväzok, ku ktorému sa zaviazali v zmluve o uzavretí budúcej darovacej zmluvy, alebo ktorý na nich prešiel smrťou S. I.. V prejednávanej veci nedošlo k takej zmene okolností (§ 50a ods. 3 OZ) a žalovaní vôbec takúto zmenu nepreukázali, dokonca ani neoznačili dôkazy, ktoré by mohli takúto zmenu preukazovať v tom smere, že by došlo k narušeniu osobných vzťahov medzi osobami vystupujúcimi v predmetnej zmluve o uzavretí budúcej darovanej zmluvy v postavení budúcich darujúcich a ním ako budúcim obdarovaným. Ani poukaz žalovaných na prebiehajúce konanie na OS Nitra vo veci sp. zn. 14C/74/2015 nie je dôvodný a neobstojí. Z článku X. ods. 3 zmluvy o uzavretí budúcej darovacej zmluvy jednoznačne vyplýva jeho záväzok vrátiť predmetnú kúpnu cenu v plnej výške oprávnenej osobe, čo by si vo vzťahu k mestu X. C. splnil a to v plnej výške, teda i za žalovaných. Preto ani túto skutočnosť nemožno považovať za takú zmenu okolností, že by nebolo možné spravodlivo požadovať uzavretie predmetnej darovacej zmluvy. Nemožno tiež prijať ani záver, že by záväzok žalovaných zanikol titulom odstúpenia od zmluvy o uzavretí budúcej darovacej zmluvy, pretože k žiadnemu takémuto odstúpeniu nedošlo, pretože v danom prípade išlo len o návrh dohody na zrušenie zmluvy, avšak doposiaľ k platnému dostúpeniu od zmluvy nedošlo. Tiež nemožno súhlasiť s názorom, že zmluva o uzavretí budúcej darovanej zmluvy by bola neplatná pre jej údajný rozpor so zákonom a s dobrými mravmi s ohľadom na dojednanie zmluvnej pokuty a odkázal na svoje vyjadrenie zo dňa 28.09.2016. V závere uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie predmetnú vec právne posúdil v rozpore s právnym názorom vysloveným dovolacím súdom v konaní sp. zn. 2Cdo/46/2010, tak jeho konaním došlo k porušeniu princípu právnej istoty (článok 2 ods. 1 CSP), nakoľko predmetný spor súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít.

5. Na základe podaného odvolania Krajský súd v Nitre rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 29. 04. 2019, č. k. 6Co/94/2018-174 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovaným v 2. a 3. rade potvrdil a priznal im nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu a vo vzťahu k žalovanej v 1. rade v zamietajúcej časti ako i náhrady trov konania rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí sa stotožnil s argumentmi žalobcu, ktorý poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Cdo/1691/2008, podľa ktorého, ak zomrie v priebehu konania o nahradenie prejavu vôle účastník zmluvy o budúcej kúpnej zmluve budúci

predávajúci je možné v konaní pokračovať s tým, ktorá je predmetom budúceho predaja zdedil, avšak podľa názoru odvolacieho súdu, toto rozhodnutie sa na danú vec aplikovať nedalo. Poukázal na samotný charakter darovacej zmluvy a konštatoval, že právny predchodca žalovaných v 2. a 3. rade zomrel predtým, ako by vôbec darovaciu zmluvu uzatvoril a zastal názor, že tento jeho záväzok neprechádza na právnych nástupcov, pretože ide o osobno-majetkové právo, ktoré sa viaže výlučne na jeho osobu, preto rozsudok vo vzťahu k žalovaným v 2. a 3. rade ako i v časti o nároku na náhradu trov konania ako vecne správny potvrdil. Vo vzťahu k žalovanej v 1. rade rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že v ďalšom konaní sa bude zaoberať obranou žalovanej v 1. rade, ktorú uvádzala v priebehu konania a to v tom smere, či došlo k odstúpeniu zmluvy o budúcej darovacej zmluve, prípadne, či táto zmluva zanikla s poukazom na § 50a ods. 3 OZ. Na záver odvolací súd dodal, že ak sa aj žalované v priebehu konania bránili, že zmluva o uzatvorení budúcej zmluvy je v rozpore so zákonom a dobrými mravmi s poukazom na ust. § 628 ods. 1 v spojení s § 39 OZ a to s ohľadom na dojednanie o zmluvnej pokute tak konštatoval, že ak by aj ustanovenie o zmluvnej pokute bolo v rozpore s ust. § 39 OZ, tak by činilo túto zmluvu neplatnou len sčasti a nie v celom rozsahu.

6. Rozsudok odvolacieho súdu bol zo strany žalobcu napadnutý dovolaním a žiadal, aby dovolací súd v plnom rozsahu zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre vo vzťahu k žalovaným v 2. a 3. rade a vrátil Krajskému súdu v Nitre, resp. až súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ust. § 421 ods. 1 písm. a/ a § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. V dovolaní uviedol, že nemôže súhlasiť so závermi odvolacieho súdu, ani súdu prvej inštancie, že plnenie, ktoré bolo obsahom záväzku budúceho darujúceho S. I., ku ktorému sa zaviazal v zmluve o uzavretí budúcej darovacej zmluvy zo dňa 31. 10. 2001, teda plnenie, ktoré vymedzili súdy ako prejav vôle budúceho darcu je vyslovene osobným právom, teda, že by išlo o plnenie, ktoré mal osobne vykonať S. I., a teda o plnenie nezastupiteľné. Poukázal na čl. IX. predmetnej zmluvy, kde je uvedené, že práva a povinnosť z uvedenej zmluvy vyplývajúce prechádzajú na právnych nástupcov účastníkov zmluvy. Súd prvej inštancie žiadnym spôsobom neodôvodnil a dostatočne a presvedčivé nie je ani odôvodnenie odvolacieho súdu v otázke, prečo by mal prejav vôle budúceho darcu byť vyslovene osobným právom. Poukázal na rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 2Cdo 46/2010, 2Cdo 184/2005. Uviedol, že v danom prípade nejde o záväzok osobitnej povahy vyžadujúci pre svoje plnenie osobné konanie dlžníka, teda S. I., a ani z účelu uvedeného v záväzku nevyplýva, že ho môže osobne splniť dlžník. Namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, čo môže mať za následok inú vadu konania.

7. K dovolaniu sa vyjadrili žalované v 2. a 3. rade. Uviedli, že dovolanie dovolateľa považujú za celkom neopodstatnené a založené na celkom nesprávnych právnych tvrdeniach a zároveň považujú toto dovolanie v časti vymedzenia dovolacieho dôvodu za zmätočné. V dovolacej námietke týkajúcej sa inej vady konania, ktorá má spočívať v nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu z dôvodu absencie jeho riadneho odôvodnenia uviedli, že aj táto námietka nemá žiadne opodstatnenie, keď odvolací súd svoje rozhodnutie riadne odôvodnil v bode 7. a 16. Navrhli, aby dovolací súd dovolanie dovolateľa zamietol a zároveň rozhodol o náhrade trov konania.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, uznesením zo dňa 25. 02. 2021, č. k. 2Cdo 6/2020-272 rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 29. 04. 2019, sp. zn. 6Vo/94/2018 v jeho potvrdzujúcej časti a vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolací súd skonštatoval, že konanie je postihnuté vadou zmätočnosti spočívajúcou v nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu takej intenzity, že pripúšťa dôvodnosť podaného dovolania v prejednávanej veci. Konštatoval, že odvolací súd nereagoval na námietku dovolateľa, teda nedal na ňu špecifickú konkrétnu odpoveď, v ktorej by sa s ňou vysporiadal jasným, právnym, korektným a zrozumiteľným spôsobom z hľadiska jej relevancie k ust. § 50a OZ. Preto dovolací súd rozsudok krajského súdu zrušil ako aj v trovách konania a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný a rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 CSP) po zistení, že odvolanie podala v stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovaným v 2. a 3. rade podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

10. Žalobca vo svojom odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) a to v tom, že predmetom záväzku S. I. vyplývajúceho preňho zo zmluvy o uzavretí budúcej darovacej

zmluvy uzavretej dňa 31. 10. 2001 nie je plnenie, ktoré by bolo bezvýhradne viazané na jeho osobu. Nejde o plnenie, ktoré má osobne vykonať iba S. I., nemohlo dôjsť k zániku uvedeného záväzku S. I. a naopak po jeho smrti uvedený záväzok prešiel na jeho dedičov, t. j. na žalované v 2. a 3. rade.

11. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí poukázal na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/146/2007 aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 46/2010, avšak v ďalšom konštatoval, že v danom prípade ide o prípad, keď prejav vôle budúceho darcu, ktorý má záujem v budúcnosti uzavrieť darovaciu zmluvu je vyslovene osobným právom a právom budúceho darcu, vyjadruje jeho vôľu a preto neprechádza na dedičov. Preto došlo k zániku zmluvy zo zmluvy o budúcej darovacej zmluve. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie dospel k záveru, že takéto odôvodnenie rozhodnutia nespĺňa požiadavku ust. § 220 ods. 2 CSP.

13. V súlade s § 220 ods. 2 CSP, musí súd v odôvodnení rozhodnutia podať výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozhodnutia a musí sa vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený s poukazom na zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie musí byť dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní. Ak rozhodnutie súdu nižšej inštancie neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP je nepreskúmateľné. Takéto arbitrárne rozhodnutie súdu odníma strane sporu možnosť uskutočňovať procesné práva a v konečnom dôsledku porušuje jej právo na spravodlivý súdny proces, pretože jej upiera možnosť náležite, skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravného prostriedku.

14. Súd prvej inštancie len jednou vetou konštatoval, že prejav vôle budúceho darcu, ktorý má záujem v budúcnosti uzavrieť darovaciu zmluvu je vyslovene osobným právom, vyjadruje jeho vôľu a preto neprechádza na dedičov. Takéto odôvodnenie rozhodnutia je nepresvedčivé, nemožno z neho vyvodiť, prečo by mal prejav vôle budúceho darcu byť vyslovene osobným právom, prečo by malo ísť o plnenie, ktoré má osobne vykonať len S. I.. Súd prvej inštancie nedal na takúto otázku konkrétnu odpoveď, v ktorej by sa vysporiadal jasným, zrozumiteľným spôsobom z hľadiska jej relevancie k ust. § 50a OZ. Súd prvej inštancie síce v rozhodnutí poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 46/2010, ale bližšie sa s ním nevysporiadal. Bude preto povinnosťou súdu prvej inštancie opätovne vec prejednať, náležite sa vysporiadať so záverom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovenom v rozhodnutí 2Cdo 46/2010, ako aj rozhodnutiami Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Cdo 1691/2008, na ktoré poukazuje odvolateľ vo svojom odvolaní. Otázkou, ktorú je potrebné pred súdom prvej inštancie preskúmať, spočíva v posúdení, či právo zo zmluvy o budúcej zmluve prechádza v dôsledku straty spôsobilosti jedného z účastníkov zmluvy o budúcej zmluve na právnych nástupcov. Odvolací súd preto dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čo má za následok jeho nepresvedčivosť. Z uvedených dôvodov preto rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovaným v 2. a 3. rade v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Keďže rozhodnutím odvolacieho súdu a to rozsudkom zo dňa 29. 04. 2019 sp. zn. 6Co/94/2018 bol rozsudok súdu prvej inštancie zrušený i vo vzťahu k žalovanej v 1. rade, bude súd prvej inštancie opätovne posudzovať žalobu žalobcu voči všetkým trom žalovaným, pričom vo vzťahu k žalovanej v 1. rade sa bude riadiť pokynom vysloveným v uvedenom rozsudku. Po riadne vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí rozhodne i o náhrade trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa

(§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).